

کامپیوترها کوچکتر و پیشرفته‌تر می‌شوند

کامپیوترها روز به روز پیشرفته‌تر و در عین حال کوچکتر می‌شوند. استفان ینیشن مدیر موسسه پژوهشی فراون هوف در آلمان می‌گوید که کامپیوترهای نسل آینده دیگر به چشم نخواهند آمد.

کامپیوترها روز به روز پیشرفته‌تر و در عین حال کوچکتر می‌شوند. استفان ینیشن مدیر موسسه پژوهشی فراون هوف در آلمان می‌گوید که کامپیوترهای نسل آینده دیگر به چشم نخواهند آمد.

استفان ینیشن، پروفیسور دانشگاه فنی برلین از سال 1991 مدیریت بخش معماری ذره‌ای و نرم‌افزار کامپیوتر در موسسه فراون هوف را بر عهده دارد. پروفیسور ینیشن و همکاران او سال‌هاست که در مورد سیگنال‌های مغزی تحقیق می‌کنند و در تلاش‌اند این سیگنال را ترجمه کنند. استفان ینیشن در گفتگویی با دویچه‌وله به پرسش‌هایی در مورد نسل آینده کامپیوترها پاسخ داده است. دویچه‌وله: پروفیسور ینیشن یک نظریه جنجالی می‌گوید کامپیوترهای که ما اکنون می‌شناسیم در آینده دیگر وجود نخواهد داشت. چنین فرضیه‌ای از کجا می‌آید؟

استفان ینیشن: ببینید، قرار نیست کامپیوتر از زندگی روزمره ما محو شود. کامپیوترها هر چه می‌گذرد کوچکتر می‌شوند و کمتر به چشم می‌آیند. ما حتی اکنون بسیاری از وسایل کامپیوتری را به چشم یک دستگاه نگاه نمی‌کنیم. مثال روشن آن هم آی‌پد است. کسی آی‌پد را دستگاه کامپیوتر نمی‌داند. آی‌پد به یک وسیله‌ای مورد نیاز روزمره تبدیل شده است. وسیله‌ای که مثل ماشین لباس‌شویی کاربرد دارد.

شما با آی‌پد وارد اینترنت می‌شوید و مثلاً پنج عدد پیراهن سفارش می‌دهید. اما چون با برنامه‌ای سرو کار ندارید، در نتیجه فکر هم نمی‌کنید که با کامپیوتر کار می‌کنید. به عبارت دیگر برای شما مهم نیست که اطلاعات از کجا می‌آیند و چطور پردازش می‌شوند. شما می‌خواهید کارتان را انجام دهید و یک وسیله در انجام آن به شما کمک می‌کند.

یعنی در آینده وسایل اطراف ما دستگاه‌های هوشمند خواهند بود؟
برای به کار بردن کلمه‌ای مثل هوشمند بایستی دقت بیشتری کرد. اما در آینده بی‌تردید بیش از حال با وسایل کامپیوتری مدرن سروکار خواهیم داشت که زندگی روزمره ما را ساده‌تر می‌کند. من فکر می‌کنم وسایل اطراف ما ارتباط بیشتری با یکدیگر پیدا می‌کنند و زندگی راحت‌تر خواهد شد.

مثلاً روی مبل می‌نشینید و با فشار یک دکمه به موسیقی محبوبتان گوش می‌دهید آن‌هم بدون آنکه در اینترنت دنبال آن بگردید. یا دستگاه‌ها گرم یا خنک کننده خانه‌تان خودکار و با فشار دکمه‌ای تنظیم می‌شود.

فکر می‌کنید چنین تنظیماتی را می‌توان با دستورهایی شفاهی عملی کرد؟

نمی‌توان با اطمینان گفت که این پروسه چطور پیش می‌رود. مهم این است که استفاده از این برنامه‌های کامپیوتری آسان باشد. مانند موبایل‌هایی که امروزه بسیاری از آنها استفاده می‌کنند. استفاده از چنین وسایلی بایستی برای مصرف‌کننده ساده باشد.

شما در حال حاضر روی سیگنال‌های مغزی کار می‌کنید. فکر می‌کنید بتوانید راهی برای دستور دادن به کامپیوترها پیدا کنید؟
ما در تلاش هستیم سیگنال‌های مغزی را اندازه‌گیری و ترجمه کنیم. نکته مهم در این میان اما ترجمه سیگنال نیست بلکه تبیین آنهاست. چنین سیگنال‌هایی با توجه به الگوهای خاصی تعریف می‌شوند. کاری که ما می‌کنیم را می‌توان به خواندن فکر هم تعبیر کرد.

مثلاً وقتی کسی تصمیم می‌گیرد دست چپ را بالا ببرد، سیگنال مغزی او از طریق سیم‌های متصل به سر، به کامپیوتر منتقل و در آنجا ترجمه می‌شود. بعد فلش موشواره به سمت چپ حرکت می‌کند. چنین دانشی در علم پزشکی و جراحی‌های پیچیده و ظریف کاربرد فراوانی خواهد داشت. البته ما هنوز در ابتدای کار هستیم و هنوز راه درازی پیش رو داریم.

دویچه‌وله